

Scrisoare deschisă către Institutul de Istorie.

Domnule Academician,

Subsemnatul Dr. Cueșdean am onoarea să prezint Academiei Române spre omologare o lucrare științifică bazată pe o bogată bibliografie și pe o amplă cercetare empirică personală, ce arată că fiecare cuvânt este rodul unei activități intelectuale și că limba decimilenară a rumânilor este opera neamului românesc. Vă rog deci să constatați, în cărțile LIMBA RUMÂNILOR NU SE TRAGE DE LA ROMA și ISTORIA ANTICĂ a NEAMULUI ROMÂNESC, Ed. Solif, București, că suntem altfel decât restul Europei, fiind urmașii direcți ai unui popor decimilenar de agricultori sedentari din Bazinul Hidrografic al Dunării de Jos, în timp ce ceilalți sunt urmașii unor triburi de nomazi, emigrate din preistorie de aici, noi având un sistem de compunere a noțiunilor, cu sunetele naturii ca semn lingvistic, în timp ce ceilalți au doar etimologii străine, pe principiul arbitrariului semnului lingvistic al lui Ferdinand de Saussure , să observați că toți europenii au venit de undeva, spre deosebire de rumâni, prezenți aici de 42.000 de ani, agricultori sedentari de 10.000 de ani și de asemenea să constatați că ROMÂNĂ ESTE FĂURITĂ DE MORFEMELE STEM DIN RĂDĂCINI GETICE, cuvintele ei fiind o sumă de frânturi de vorbe românești descriind noțiunile, logic, metaforic, fiecare frântură fiind tot românească, nu străină, pe lângă faptul că, în timp ce Roma era abia un punct pe hartă, neamul geților vorbitori de dialecte românești era cel mai mare popor, întins de la Gibraltar până în Punjabi, rumânii paleolatini putându-se demarca lingvistic de frații lor gemeni romani, abia în India, unde Imperiul Roman nu a ajuns niciodată.

Nimeni nu a mai scris o Istorie antică a neamului românesc, pentru că abia cuceririle recente ale științei au permis acest lucru.

Abia de curând au fost găsite în Peștera cu oase din Banat, rămășițele primului om din lume de tip contemporan, de 42.000 de ani.

Abia de curând au fost descoperite faimoasele civilizații de agricultori sedentari de pe teritoriul nostru, care au culminat cu cea din Cultura Ariușd-Cucuteni-Tripolia, de acum 7000 de ani, prima formă de urbanism din Europa și abia anul acesta s-a descoperit faptul că geții vorbeau o latină românească și o slavonă românească, înainte de a exista Roma și migrația slavilor.

Abia de curând s-a constatat că România este spațiul de antropogeneză europeană, inima vechii civilizații europene și că rumânii au o limbă ancestrală, din neolitic, "rumâna onomatopeică", cea care a generat Limbajul metaforic logic al morfemelor stem, un tipar specific, descifrabil în vorbirea curentă a rumânilor, care ne arată că vorbele noastre sunt compuse tot din frânturi de cuvinte românești și nu din etimoane străine.

Acest fapt ne dă dreptul de a ne defini ca neam românesc cei care suntem de origine din teritoriul Bazinului hidrografic al Dunării de Jos și vorbim, cu dialectele ei cu tot, o limbă maternă română, indiferent de ce nume ne-au fost atribuite, ne atribuim sau ni s-au atribuit.

Românii sunt atestați ca geți înaintea romanilor.

RESPUBLICA ROMANA a apărut în 509 BC și GEȚII îi înfruntau pe perșii lui Darius I în 513 BC.

Roma era etruscă înainte de 509 BC.

Când Roma apărea ca un punct minuscul pe hartă, Europa era împânzită de românii preromani, recte de geții vorbitori de dialecte ale românei contemporane, de la Gibraltar, ca iler-geți și indi-geți, până în Siberia, ca indi-geți ce i-au dat numele Indiei și ca massageți în Pungiabul indian, identificați ca Geții cei Mari în limba pahalavi, inclusiv în latină, unde MAS=mare, masiv, lăsând numeroase toponime în românește, precum La HORE, DELI, GAIA, DACCA, IASC, ZOB, BAN, BĂLAN, MULTAN, CAR ACI, CĂLCATA, GĂLGĂITBALISTAN, etc, cel puțin 400 de cuvinte românești scrise în sanscrita vedică și 2000 de lexeme românești vorbite azi în limba punjabi contemporană, dintre care 1154 “de etimon latin”.

Abia pe traseul din România până în Punjabi ne putem deosebi de frații noștri gemeni romani, pentru că ei nu au ajuns decât până în Armenia și niciodată până în India.

Fondul slavon din limba română nu aparține slavilor din nordul Carpaților, ci este limba “bisericească”, liturgică a geților, dacilor, lui Za MOL zis, căruia slavii i se MOL-it-se-a (i se roagă).

Slavona a fost atestată doar în limba română și în sudul Dunării, de unde a fost transmisă în estul și nordul teritoriului României după secolul al IX-lea, la creștinarea pravoslavnicilor nordici de către bizantini.

“Româna” în copie, vorbită azi în Punjabul din India și Pakistan, conține 200 de cuvinte exclusiv românești pe lângă cele 1800 lexeme numai românești, dar intrate și în limba celorlalți indo-europeni, dovedind că românii geți sunt cuceritorii europeni ai Indiei și Pakistanului.

Conceptul oficial privind originea poporului român se întemeiază pe:

1.-ideea că RUMÂN=ROMAN IMPERIAL și

2.-pe ideea că DACII și-au abandonat limba și ființa națională în urma unei ocupații romane parțiale de 165 de ani.

Ambele ipoteze sunt pure speculații.

La cercetarea în masa de români, cu ocazia întocmirii primului nostru dicționar complet, de la A la Z, în 1931, înțelesul declarat pentru cuvântul RUMÂN este cel de țăran, deci de om al ȚĂRII, om

al locului, pământean, bărbat, soț, nu cel de cetățean al Romei, o pură fantezie a unor indivizi.

Nu există niciun argument în temeiul căruia să se poată afirma că ȚĂRANUL, omul ȚĂRII nu se numea tot RUMÂN și înainte de Imperiul Roman.

Nu se poate demonstra vreo dificultate a dacilor de a pronunța ROMAN ce să-i fi obligat la varianta RUMÂN, atunci când se refereau la cetățeanul imperiului.

Nimeni nu a mai numit pe romani rumâni.

Rumâni au fost numiți doar vorbitorii de limbă românească.

Nu avem niciun argument pe baza căruia să facem teribila afirmație că dacii și-au abandonat limba și ființa națională.

Istoria antică a neamului românesc are menirea de a le documenta românilor faptul că ei nu sunt niște venetici, un neam de nevolnici corciți cu toată lumea, rodul unor mame violate de către toți cotropitorii ce ne-ar fi întocmit întreg vocabularul, concept denigrator ce induce un complex de inferioritate școlarilor, ci descendenții direcți ai celor care au construit prima civilizație europeană, Cultura Danubiană a Dunării de Jos, teritoriu în care fluviul cu afluenții săi a fost o magistrală pentru un popor unic cu o limbă rumână unică, din care a regenerat întreaga Europă, inclusiv romanii, după ultima glaciațiune.

Inițial latina a intrat în Peninsula Italică, dusă acolo de la noi.

Arheologia dovedește că Ginta latină, populația Cizmei italice, s-a născut în Poporul get de pe Dunărea de Mijloc, ce începe din Banat.

Mie îmi revine doar rolul de a face legătura dintre etimologia ancestrală românească și istoria pe care au scris-o cei pe care i-am citat în bibliografie, cu trimitere la fiecare pagină citată, în cartea Marea enigmă a românilor antici, a cărui text este reluat, cuprins dimpreună cu bibliografia, în Istoria antică a neamului românesc, fără a mai face aici trimiterile respective, pentru fluidificarea lecturii.

Cu deosebit respect,

medic primar al Clinicii Medicale Colțea din București,

Dr. Lucian Iosif Cueșdean, doctor în științe Medicale.